

INTERNACIONALITZACIÓ

© Flickr Markus spiske

Aquest petit article vol presentar opcions per internacionalitzar-se segons la meua experiència, tenint en compte que vaig viure i treballar 5 anys a Suècia, un any a Líbia, 5 anys a Aràbia Saudita i estic en procés de moviment a un altre país, malgrat Aràbia Saudita no és tan fàcil de deixar.

L'Aràbia Saudita està en procés d'expansió urbana i de definició de molts dels seus entorns

urbans. La ciutat de Riad iniciarà la transformació de l'antic aeroport convertint-lo en el Riyadh Central Park cobrint 1300 ha, també està començant a dissenyar Qiddiyah, la ciutat d'entreteniment més gran del món amb safari i parcs d'atraccions internacionals. A la costa del Mar Roig s'està dissenyant NEOM que serà un complex d'habitatges i edificis turístics ubicat al llarg de 400 km de costa amb múltiples illes. També s'estan desenvolupant urbanísticament ciutats com Jizan que vol impulsar el seu port, o Al-Ula Smart City (Royal Commission for Al-Ula), on hi ha les ruïnes de l'altra ciutat nabatea germana de Petra, Madain Saleh, que també és patrimoni de la humanitat per l'UNESCO.

A la regió també podem observar el desenvolupament que no s'atura a Emirats Àrabs Units, com per exemple l'empresa consultora Hill International que està desenvolupant la zona del Dubai Creek construint la torre observatori més alta del món dissenyada per Calatrava, o bé el projecte del metro de Kuwait City que segueix les passes del metro de Riad que ja s'està acabant de construir.

En aquest entorn, l'opció d'internacionalitzar-se no pot ser una opció extra per provar a veure com surt, sinó que ha de ser una decisió presa a consciència.

Segons el meu parer hi ha dos camins per internacionalitzar-se com a arquitecte per compte aliè: mudar-se a un altre país i cercar feina o bé sortir amb un contracte ja signat.

A l'hora de triar país on mudar-se, un criteri pot ser analitzar la demanda d'arquitectes: els països europeus acostumen a tenir un anàlisi del número d'arquitectes o urbanistes en actiu i la previsió dels que es necessitaran, al contrari del model espanyol en què no sembla que hi hagi cap planificació; altres països simplement no tenen arquitectes propis qualificats com a l'Orient Mitjà o molts països en vies de desenvolupament. En aquest aspecte recordo que Suècia fa uns 5 anys tenia un dèficit d'un urbanista municipal per municipi: faltaven uns 250 urbanistes per cobrir totes les places municipals. Mudar-se a un altre país permet començar a treballar des de baix, potser a despatxos petits, i anar acumulant coneixement local de normatives i formes de feina. També hi ha l'opció per països en vies de desenvolupament de moure's seguint una ONG o una feina no remunerada per conèixer el país i, mentre es fa la feina voluntària, cercar feina remunerada. Una oferta de feina internacional per millorar les condicions dels habitatges locals (per exemple en països en vies de desenvolupament asiàtics, africans o reconstruccions com a Iraq o molt aviat a Síria) pot ser molt interessant i estar molt ben remunerada però sense coneixement de la realitat local mai l'obtindrem. Només hi podrem optar si demostrem que tenim l'experiència d'haver fet feina similar a casa, difícil, o bé després d'un període de voluntariat o experiència al país. Aquesta opció requereix un capital inicial per establir-se al país, en el meu cas van ser uns 10.000 euros estalviats per quan vaig mudar-me a Estocolm.

L'altra opció, que és la que vaig experimentar per venir a l'Àrab Saudita, seria marxar amb un contracte signat. Tot comença amb una decisió ferma d'internacionalització, la traducció adequada del currículum i la selecció del país o països amb les pàgines de reclutament d'internet especialitzades en aquests països. Habitualment és un empleat de contractació intermediari que ens truca o ens envia un e-mail i ens demana detalls de la nostra candidatura. En cap cas crec que el procés de contractació hagi de tenir un cost per l'empleat encara que una vegada superades les entrevistes i signat el contracte és possible que l'empleat hagi de pagar despeses de visats que es retornen en incorporar-se a la feina (traduccions de títol, segells de ministeris i despeses de visats en el meu cas), però mai s'ha de pagar per bitllets d'avió, quotes d'afiliació a col·legis d'arquitectes etc. Si una empresa vol fer una entrevista en persona ha de pagar pel transport de l'empleat, si no vol cobrir

aquest cost és perquè no és una oferta fiable o bé una empresa seriosa. En aquesta notícia que es va publicar des del Servei internacional del COAC, hi surten algunes de les recomanacions que vaig fer sobre com detectar els encàrrecs fraudulents
<https://www.arquitectes.cat/ca/internacional/encarrecs-internacionals-fraudulents-arabia-saudita> [1]

Pel que sembla últimament és LinkedIn la pàgina d'on surten més ofertes de feina. La meva recomanació és obtenir una bona traducció a l'anglès del currículum, ser consistent tenint els mateixos textos i dates (d'inici i fi de feines ja que contenen els anys d'experiència com requisit) a totes les pàgines web on decidim posar el nostre currículum (a Orient Mitjà seria també bayt.com o naukrigulf.com per exemple), tenir preparats telèfon o e-mail de contacte de persones de referència i visitar la carpeta de spam per si els e-mails queden allà aturats. Justament la web del COAC funciona molt bé amb el seu ?spamina?.

Hem de tenir en compte que el nostre currículum ha de ser seleccionat entre milions de currículums que hi ha a les webs i que els buscadors són programes d'ordinador que en cas de trobar una foto o un símbol al currículum considerarà el document inútil i el descartarà. Així que hem de fer un currículum en word, sense símbols ni columnes ni floritures, sense fotos, triant el vocabulari correcte i fins i tot afegir un apartat de ?key words?: paraules clau amb les quals els buscadors digitals ens trobaran com per exemple: ?master planning, urban planning, urban design, commercial, shopping mall, hotel, social housing, team work, multidisciplinary,? totes aquelles paraules que ens defineixin. Amb aquest objectiu jo vaig contractar una empresa de preparació de currículums per posicions de direcció i trobo que va ser una molt bona inversió.

Un altre tema que en toca viure sovint els que estem fora és demostrar o explicar el nivell de les nostres qualificacions. No fa pas tant que s'ha aconseguit que el títol d'arquitecte s'equipari a un nivell de màster, cosa que ha de quedar clara al currículum. La ETSAB va rebre la trucada de l'empresa que em contractava per comprovar la validesa del meu títol ja que internacionalment hi ha molt de frau. A sobre, si la feina que volem fer és d'urbanista, s'ha d'especificar que l'educació a Espanya no especialitza en urbanisme sinó que quan ens referim a arquitectura el concepte engloba disseny arquitectònic, urbanisme i interiorisme. I més específicament, en l'àmbit de l'urbanisme, molts països diferencien entre ?master planner?, que es dedicaria a definir l'ús del sòl i coordinar infraestructures principalment, ?urban design?, que estaria més centrat en la volumetria urbana amb la possibilitat d'usos mixtos, i paisatge o ?streetscape?, que es limita al tractament de les superfícies, mobiliari etc. S'ha de saber explicar que a Espanya ho fem tot els mateixos arquitectes i que no acaba tenint pas mala pinta tot plegat, però no és fàcil a vegades d'explicar i fins i tot aixeca dubtes a qui t'entrevista. Si la persona que t'entrevista no creu que tens la capacitat que expliques, aquell lloc de feina òbviament no és per tu. En aquest sentit, si es té un port foli pot ajudar per mostrar exemples fets. Segons la meva experiència, els arquitectes espanyols o catalans tenim bona reputació a l'estranger, encara que no ens venem tant bé com els nord-americans o els britànics.

Però una qüestió molt important que hem de tenir en compte és pensar per quin motiu ens volem internacionalitzar. Idealment ens hauríem d'internacionalitzar per aprendre altres formes de fer, millors i pitjors, i altres maneres de viure per demostrar que el model europeu no és l'únic ni el millor. Sovint els sous més alts suposen un reclam per voler marxar però hem de tenir en compte que els diners no ens retornaran el temps invertit, així que si sortim sense ganes, hem de fer un pla, diguem-ne de mitigació de danys, ja que viure fora a desgana crema molt i fins i tot pot portar-nos a sentir-nos malament, tristos. Pensem que si

fem les passes correctes i tenim una certa experiència, mínim 5-10 anys, podem tenir la mala sort de trobar feina a l'estranger i, si no ho tenim meditat, en un any trobar-nos malament perquè en realitat no era el que volíem fer, per exemple a països de l'Orient Mitjà on la vida és significativament diferent. En qualsevol cas, sortir de casa i trobar-se amb tant de desconegut a tots els entorns vitals: feina, amics, oci, viatges, paisatge, clima, cultura, estil de vida etc. no és més que una passa endavant cap a conèixer no només la realitat del món que ens envolta que està molt manipulada pels mitjans de comunicació i el desconeixement general sinó a conèixer-se a un mateix: les nostres capacitats, virtuts, pors i límits.

En el meu cas, la feina no deixarà de representar treballar en una oficina de 9 a 5 davant d'un ordinador. Però la internacionalització és la millor forma de viatjar que he trobat, establint-me a llocs des d'on explorar nous mons des de dins, convivint amb altres formes de pensar, de treballar i d'entendre l'arquitectura i la societat. Crec que la internacionalització només requereix, a part de tenir una mica d'experiència professional per començar especialitzant-nos cap a un sector, decisió en fer el pas preparant un port foli que puguem mostrar a nivell internacional. I també tenir els ulls oberts pels trens que ens passen per davant i sovint no veiem si no tenim activada l'alerta internacional al cap.

Jaime Torres, arquitecte. Corresponsal del COAC a Riad, Aràbia Saudita

[2]

Tornar

[3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/mon/opcions-i-proces-d'internacionalitzacio-de-larquitecte-assalariat-larabia-saudita-i-altres-paisos>

Links:

[1] <https://www.arquitectes.cat/ca/internacional/encarrecs-internacionals-fraudulents-arabia-saudita>

[2] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/15199>

[3] <http://www.coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>